

32003D0170

L 67/27

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

12.3.2003.

PADOMES LĒMUMS 2003/170/TI

(2003. gada 27. februāris)

par kopīgu to sadarbības koordinatoru izmantošanu, ko dalībvalstu tiesību aizsardzības iestādes norīkojušas darbā ārzemēs

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

konkrētiem mērķiem, kas paredz policijas sadarbības pastiprināšanu pārrobežu noziedzības apkarošanas nolūkā.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, un jo īpaši tā 30. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktu, 30. panta 2. punkta c) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta c) apakšpunktu,

(4) Eiropadome savā sanāksmē 1999. gada 10. un 11. decembrī Helsinkos mudināja Eiropas Savienību intensificēt centienus starptautiskajā līmenī, pastiprinot sadarbību ar trešām valstīm narkotiku pieprasījuma un piedāvājuma samazināšanā un attiecībā uz tieslietām un iekšlietām. Eiropadome arī atzīmēja, ka ir vajadzība pēc kopīgiem visu attiecīgo iestāžu centieniem, kuros īpašas funkcijas būtu jāpiešķir Eiropolam.

ņemot vērā Dānijas Karalistes iniciatīvu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

(5) Eiropadome 2001. gada 14. un 15. decembra sanāksmē Lākenā savā 37. secinājumā apstiprināja Tamperē noteiktās pamatnostādnes un mērķus un arī atzīmēja, ka ir vajadzība pēc jaunām iniciatīvām un pamatnostādnēm, lai dažās jomās panāktu iekavēto.

tā kā:

(1) Tieslietu un iekšlietu ministru padome 1998. gada 3. decembra sanāksmē pieņēma Padomes un Komisijas Rīcības plānu par to, kā vislabāk īstenot Amsterdamas Līguma noteikumus par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu ⁽³⁾, kura 48. pasākums paredz, ka piecu gadu laikā pēc Līguma stāšanās spēkā jāpieņem rīcība, lai veicinātu sadarbību un kopējās iniciatīvas apmācības, sadarbības koordinatoru apmaiņas, nosūtīšanas darbā, iekārtu izmantošanas un tiesu medicīnas jomā.

(6) Padome 1996. gada 14. oktobrī pieņēma Vienoto rīcību 96/602/TI, ar ko paredz vienotu sistēmu dalībvalstu iniciatīvām attiecībā uz sadarbības koordinatoriem ⁽⁴⁾.

(2) Eiropadome 1998. gada 11. un 12. decembra sanāksmē Vīnē 83. secinājumā apstiprināja Padomes un Komisijas Rīcības plānu par to, kā vislabāk izpildīt Amsterdamas Līguma noteikumus par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, un savā 89. secinājumā tā aicināja pastiprināt rīcību pret organizēto noziedzību, ņemot vērā jaunās iespējas, ko sniedz Līgums.

(7) Ņemot vērā pieredzi, kas gūta, piemērojot vienoto rīcību, un Amsterdamas Līguma noteikumus par pārrobežu noziedzības apkarošanu, jāstiprina un jāattīsta dalībvalstu sadarbība attiecībā uz sadarbības koordinatoriem uzdotajiem uzdevumiem un to norīkošanu darbā trešās valstīs un starptautiskās organizācijās.

(3) Eiropadome 1999. gada 15. un 16. oktobra sanāksmē Tamperē aicināja Padomi un Komisiju, cieši sadarbojoties ar Eiropas Parlamentu, veicināt pilnīgu un tūlītēju Amsterdamas Līguma īstenošanu, pamatojoties uz rīcības plānu, ko 1998. gada 3. decembrī pieņēma Iekšlietu ministru padome un ko apstiprināja Eiropadomes 1998. gada 11. un 12. decembra sanāksmē Vīnē, un uz Tamperē saskaņotajām politiskajām pamatnostādnēm un

(8) Ciktāl vajadzīgs Eiropola Konvencijā ⁽⁵⁾ noteikto uzdevumu izpildei, Eiropols izveido un uztur sadarbības attiecības ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām.

(9) Eiropols ir izveidojis un turpinās izveidot un uzturēt sadarbības attiecības ar daudzām un dažādām trešām valstīm un starptautiskām organizācijām.

(10) Eiropolam jāsniedz vajadzīgais atbalsts un līdzekļi, lai tas efektīvi darbotos kā galvenā Eiropas policijas sadarbības daļa. Eiropadome ir uzsvērusi, ka Eiropolam ir izšķirīga nozīme dalībvalstu iestāžu sadarbībā pārrobežu noziedzumu izmeklēšanā, atbalstot noziedzības novēršanu, analīzi un izmeklēšanu Savienības līmenī.

⁽¹⁾ OV C 176, 24.7.2002., 8. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2002. gada 20. novembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV C 19, 23.1.1999., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 268, 19.10.1996., 2. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 316, 27.11.1995., 2. lpp.

- (11) Eiropalam jāsniedz iespēja zināmā mērā izmantot dalībvalstu sadarbības koordinātorus trešās valstīs, lai stiprinātu Eiropola operatīvā atbalsta funkciju attiecībā uz valstu policijas iestādēm.
- (12) Dalībvalstis atzīst, ka jau pašreiz notiek plaša sadarbība starp sadarbības koordinātoriem, ko dalībvalstis, ņemot vērā savas valsts vajadzības, norīkojušas darbā trešās valstīs un starptautiskās organizācijās. Tomēr ir vajadzība stiprināt dažus šo sadarbības koordinātoru sadarbības aspektus, lai pēc iespējas labāk izmantotu dalībvalstu resursus.
- (13) Sadarbība starp dalībvalstīm šajā jomā jāstiprina, lai sekmētu informācijas apmaiņu smagas pārrobežu noziedzības apkarošanas nolūkā.
- (14) Dalībvalstis piešķir īpašu nozīmi sadarbībai pārrobežu noziedzības apkarošanā, jo tās uzskata, ka sadarbības stiprināšana attiecībā uz informācijas apmaiņu uzlabos valstu iestāžu spējas efektīvāk apkarot noziedzību. Dalībvalstis uzskata, ka šajā sadarbībā Eiropalam ir jābūt izšķirīgai nozīmei.
- (15) Šā lēmuma mērķis ir noregulēt jautājumus, kas attiecas uz cīņu pret smagiem pārrobežu noziegumiem.
- (16) Lai stiprinātu dalībvalstu sadarbību cīņā pret pārrobežu noziedzību, turpmāk jāattīsta noteikumi attiecībā uz kopīgu sadarbības koordinātoru izmantošanu, kuri ietverti Konvencijā, ar ko īsteno Šengenas Līgumu (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām⁽¹⁾ (turpmāk – “Šengenas Līguma īstenošanas konvencija”).
- (17) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju šis lēmums, izņemot 8. pantu, papildina Šengenas *acquis* noteikumus Eiropas Savienības Padomes un Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes noslēgtā nolīguma par šo valstu saistību ar Šengenas *acquis* īstenošanu, piemērošanu un attīstību⁽²⁾ nozīmē attiecībā uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK⁽³⁾ 1. panta H) punkta par dažiem pasākumiem minētā līguma piemērošanai.

- (18) Apvienotā Karaliste piedalās šajā lēmumā saskaņā ar 5. pantu Protokolā, ar ko Šengenas *acquis* integrē Eiropas Savienībā un kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, un 8. panta 2. punktu Padomes Lēmumā 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā⁽⁴⁾.
- (19) Īrija piedalās šajā lēmumā saskaņā ar 5. pantu protokolā, ar ko Šengenas *acquis* integrē Eiropas Savienībā un kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, un 6. panta 2. punktu Padomes Lēmumā 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā⁽⁵⁾.
- (20) Atbilstīgi jāatceļ Padomes Vienotā rīcība 96/602/TI un Šengenas Līguma īstenošanas Konvencijas 47. panta 4. punkts,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Definīcija

1. Šajā lēmumā “sadarbības koordinātors” ir kādas dalībvalsts pārstāvis, ko tiesību aizsardzības iestādes norīkojušas darbam ārzemēs, vienā vai vairākās trešās valstīs vai starptautiskās organizācijās, lai izveidotu un uzturētu sakarus ar iestādēm šajās valstīs vai organizācijās ar mērķi sekmēt noziedzīgu nodarījumu novēršanu vai izmeklēšanu.

2. Šis lēmums neierobežo dalībvalstu sadarbības koordinātoru uzdevumus, kas ir to kompetencē un kas ir saskaņā ar valstu tiesību aktiem, valstu vajadzībām un kādiem labvēlīgākiem nolīgumiem, kuri noslēgti ar uzņēmēju valsti vai starptautisko organizāciju.

2. pants

Sadarbības koordinātoru uzdevumi

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka tās sadarbības koordinātori izveido un uztur tiešus kontaktus ar kompetentajām iestādēm uzņēmējā valstī vai starptautiskajā organizācijā, lai veicinātu un paātrinātu informācijas vākšanu un apmaiņu.

⁽¹⁾ OV L 239, 22.9.2000., 19. lpp.

⁽²⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

⁽³⁾ OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.

2. Katras dalībvalsts sadarbības koordinators arī sekmē tās informācijas vākšanu un apmaiņu, ko var izmantot, lai cīnītos pret smagiem pārobežu noziegumiem, tostarp tās informācijas vākšanu un apmaiņu, kas sniedz lielāku skaidrību par tiesību sistēmām un darbības metodēm, kas pieejamas attiecīgajā valstī vai starptautiskajā organizācijā.

3. Sadarbības koordinatori veic uzdevumus, kas ir to kompetencē un kas ir saskaņā ar noteikumiem, ko paredz to valstu tiesību akti un jebkuri nolīgumi, kuri noslēgti ar uzņēmējām valstīm vai starptautiskajām organizācijām, tostarp noteikumiem par personas datu aizsardzību.

3. pants

Sadarbības koordinators darbā norīkošanas paziņošana

1. Dalībvalstis informē cita citu par to nodomiem attiecībā uz sadarbības koordinators nosūtīšanu uz trešām valstīm un starptautiskām organizācijām un katru gadu Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsēkretariātu (Ģenerālsēkretariātu) par sadarbības koordinators darba norīkojumiem, tostarp par to pienākumiem un visiem sadarbības nolīgumiem starp dalībvalstīm par sadarbības koordinators norīkošanu darbā.

2. Ģenerālsēkretariāts izveido gada kopsavilkumu par dalībvalstu sadarbības koordinators darba norīkojumiem, tostarp to pienākumiem un jebkuriem sadarbības nolīgumiem starp dalībvalstīm par sadarbības koordinators norīkošanu darbā, un šo kopsavilkumu nosūta dalībvalstīm un Eiropalam.

4. pants

Sadarbības koordinators tīkli trešās valstīs

1. Dalībvalstis nodrošina, ka dalībvalstu sadarbības koordinators, kas norīkoti darbā vienā trešā valstī vai starptautiskā organizācijā, regulāri tiek vai, ja vajadzīgs, apmainās ar būtisku informāciju. Dalībvalstis, kas ir Eiropas Savienības Padomes prezidentvalsts, nodrošina, ka tās sadarbības koordinators uzņemas iniciatīvu rīkot šādas sanāksmes. Ja dalībvalstis, kas ir prezidentvalsts, nav pārstāvēta attiecīgajā trešā valstī vai starptautiskajā organizācijā, tad nākamās vai aiznākamās prezidentvalsts pārstāvis uzņemas iniciatīvu rīkot minētās sanāksmes. Attiecīgā gadījumā uz šādām sanāksmēm uzaicina Komisiju un Eiropolu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka tās sadarbības koordinators, kas norīkoti darbā vienā trešā valstī vai starptautiskajā organizācijā, cits citam sniedz palīdzību attiecībā uz sakariem ar uzņēmējas valsts iestādēm. Attiecīgā gadījumā dalībvalstis var vienoties par to, ka to sadarbības koordinators sadala uzdevumus savā starpā.

3. Dalībvalstis var divpusēji vai daudzpusēji vienoties, ka sadarbības koordinators, ko dalībvalstis ir norīkojusi darbā trešā valstī vai starptautiskā organizācijā, arī rūpējas par vienas vai vairāku citu dalībvalstu interesēm.

5. pants

Dalībvalstu sadarbība attiecībā uz informācijas apmaiņu, izmantojot sadarbības koordinators trešās valstīs

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to sadarbības koordinators trešās valstīs un starptautiskās organizācijās saskaņā ar valstu tiesību aktiem un attiecīgajiem starptautiskajiem dokumentiem un atbilstoši spēkā esošajiem noteikumiem, kas reglamentē personas datu aizsardzību, sniedz attiecīgajām valsts iestādēm informāciju par nopietniem noziegumu draudiem, kas pastāv attiecībā uz citām dalībvalstīm, kuras attiecīgajā trešā valstī vai starptautiskajā organizācijā nepārstāv pašu sadarbības koordinators. Valstu iestādes saskaņā ar valstu tiesību aktiem un atbilstoši draudu nopietnībai izvērtē, vai attiecīgā dalībvalstis ir jāinformē.

2. Dalībvalstu sadarbības koordinators trešās valstīs vai starptautiskās organizācijās saskaņā ar valstu tiesību aktiem un attiecīgajiem starptautiskajiem dokumentiem un atbilstoši spēkā esošajiem noteikumiem, kas reglamentē personas datu aizsardzību, var sniegt informāciju par nopietniem noziegumu draudiem, kas pastāv attiecībā uz citām dalībvalstīm, tieši šīs dalībvalsts sadarbības koordinators, ja minētā dalībvalstis ir pārstāvēta attiecīgajā trešā valstī vai starptautiskajā organizācijā.

3. Atbilstoši valstu tiesību aktiem un attiecīgajiem starptautiskajiem dokumentiem dalībvalstis, kurām nav sadarbības koordinators trešā valstī vai starptautiskā organizācijā, var iesniegt pieprasījumu citai dalībvalstij, kurai ir sadarbības koordinators attiecīgajā trešā valstī vai starptautiskajā organizācijā, nolūkā apmainīties ar būtisku informāciju.

4. Dalībvalstis jebkuru pieprasījumu, kas aprakstīts 3. punktā, izskata saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem un attiecīgajiem starptautiskajiem dokumentiem un pēc iespējas ātrāk paziņo par to, vai šo lūgumu var izpildīt.

5. Dalībvalstis var piekrist tam, ka informācijas apmaiņa notiek tieši starp sadarbības koordinators trešās valstīs un starptautiskās organizācijās un citu dalībvalstu iestādēm atbilstoši spēkā esošajiem noteikumiem, kas reglamentē personas datu aizsardzību.

6. To uzdevumu izpilde, kas aprakstīti 1. un 2. punktā, nedrīkst kavēt sadarbības koordinators tā sākotnējo pienākumu izpildē.

6. pants

Kopīgi sadarbības koordinātoru semināri

1. Lai uzlabotu sadarbību starp sadarbības koordinātoriem vienā vai vairākās trešās valstīs un starptautiskās organizācijās, ja ir īpašas vajadzības pēc zināšanām par attiecīgajām trešām valstīm un starptautiskajām organizācijām un pēc intervences pasākumiem tajās, dalībvalstis var rīkot kopīgus seminārus par noziedzības tendencēm un par visefektīvākajām pārrobežu noziedzības apkarošanas metodēm, pienācīgi ņemot vērā ES *acquis* normas. Uz šādiem semināriem uzaicina Komisiju un Eiropolu.

2. Dalība 1. punktā aprakstītajos semināros nedrīkst kavēt sadarbības koordinātorus to sākotnējo pienākumu izpildē.

7. pants

Kompetentās valstu iestādes

1. Dalībvalstis no kompetento iestāžu vidus izraugās kontaktpunktus, lai sekmētu to uzdevumu izpildi, kas minēti šajā lēmumā, un nodrošina, ka valstu kontaktpunkti spēj veikt savus pienākumus efektīvi un ātri.

2. Dalībvalstis rakstiski informē Ģenerālsekretariātu par saviem kontaktpunktiem kompetento iestāžu vidū un par visām turpmākām izmaiņām atbilstoši šim lēmumam. Ģenerālsekretariāts publicē šo informāciju *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

3. Šo lēmumu piemēro, neskarot pašreizējos valstu noteikumus, īpaši tos, kas attiecas uz kompetences dalījumu starp dažādām iestādēm un dienestiem attiecīgajās dalībvalstīs.

8. pants

Eiropols

1. Dalībvalstis saskaņā ar valstu tiesību aktiem un Eiropola Konvenciju veicina to pieprasījumu apstrādi, ko iesniedzis Eiropols, lai iegūtu informāciju no dalībvalstu sadarbības koordinātoriem tajās trešās valstīs vai starptautiskās organizācijās, kurās Eiropols nav pārstāvēts. Eiropola pieprasījumus adresē dalībvalstu struktūrām, kas saskaņā ar valstu tiesību aktiem un Eiropola Konvenciju pieņem lēmumu par pieprasījumu. Informāciju no dalībvalstu

sadarbības koordinātoriem trešās valstīs vai starptautiskās organizācijās nosūta Eiropolam saskaņā ar valstu tiesību aktiem un Eiropola Konvenciju.

2. Nosakot sadarbības koordinātoru pienākumus, dalībvalstis attiecīgā gadījumā velta uzmanību uzdevumiem, ko saskaņā ar Eiropola Konvenciju jāveic Eiropolam.

9. pants

Piemērošana Gibraltāram

Šo lēmumu piemēro Gibraltāram.

10. pants

Novērtēšana

Padome šā lēmuma īstenošanu novērtē divu gadu laikā pēc tā pieņemšanas.

11. pants

Atcelšana

1. Ar šo atceļ Vienoto rīcību 96/602/TI.

2. Ar šo atceļ Šengenas Līguma īstenošanas konvencijas 47. panta 4. punktu.

12. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā 14 dienas pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2003. gada 27. februārī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M. CHRISOCHOÏDIS